

σχόπουλος [ἀπὸ] / ζήτησιν τοῦ εὐλαβεστάτου παπᾶ κὺρ Ἀντωνίου Παξιμάδην οἱ
ὁποῖοι λέσιν πῶς / καθούντανε εἰς τὴν Μπόρτα τοῦ Γιαλοῦ καὶ ἐπῆγεν ὁ ἄνωθεν
ἀφέντης ὁ παπᾶς καὶ / ἐπαρακάλεσέν τις καὶ εἶπεν τος ἐλᾶτε νὰ πᾶμε νὰ γροική-
σετε μία μαρτυρία. / Ὅθεν οἱ αὐτοὶν ἐπάκουσάν του καὶ ἐπήγασιν εἰς τὴ γειτονιά
ὁποῦ κάθονται ἡ κε / ρὰ παπαδιὰ ἡ πρεσβυτέραν τοῦ ἀφέντη παπᾶ κὺρ Στεφανῇ
Μελισσουργοῦ καὶ ἡ κερά / Εὐδοκία τοῦ Ζαῖρην γυνὴ καὶ εἶπεν τος ὁ ἄνωθεν ἀφέντης
ὁ παπᾶς νὰ ποῦσιν καὶ / νὰ μαρτυρήσουσιν ὅ,τι εἶδασιν. Ἐτῆς λέγειν ὁ ἄνωθεν
Μοσχόπουλος πῶς εἶπεν ἡ κε / ρὰ παπαδιὰ καὶ ἡ κερά Εὐδοκία πῶς εἶδασιν τὸν
κὺρ Νικολὸ τοῦ παπᾶ Παρα / σκευγᾶ τὸν υἱὸν καὶ ἤδωκε μία γροθιά τοῦ ἄνωθεν
ἀφέντη παπᾶ / κὺρ Ἀντωνίου / μέσα στὸ στό / μα καὶ ἤνοιξε τὰ δόντιαν του καὶ
ἔδραμε τὸ αἷμα. Οὕτως λέγειν καὶ ὁ ἄνωθεν Παρζαλῆς / πῶς ἐγροίκησεν τῆς ἄνω-
θεν κερά Εὐδοκίας καὶ εἶπε τὰ ὅμοια ὡς ἄνωθεν. / Τοῦτον ἐμαρτύρησαν ἐνμπροσθεν
κάμοῦ τοῦ ὑπογράφοντος νοτάριου. Ἀκόμα / ἐνεφανίστην καὶ ὁ μισὲρ Μανωλάκης
Λιβάρχης καὶ μαρτυρᾶ καὶ αὐτὸς καὶ λέγειν πῶς ἤκουσεν τῆς Εὐδοκί / ας τοῦ Ζαῖ-
ράκη τῆς γυναίκας καὶ εἶπε πῶς εἶδεν τὸν ἄνωθεν παπᾶ κὺρ Ἀντώνιον καὶ ἐβάσταν
ἓνα / ψάριν καὶ ἐπῆγε ὁ ἄνωθεν Νικολὸς τοῦ παπᾶ Παρασκευγᾶ ὁ υἱὸς καὶ εἶπε
τοῦ παπᾶ ποῦ τῶβρες / αὐτὸν τὸ ψάριν καὶ μετὰ τὸν λόγον ἤνοιξεν τὸ χέριν του καὶ
ἤδωκεν τοῦ ἀφέντη τοῦ παπᾶ ἓνα φοῦσ / κον. Οὕτως μαρτυρᾶν καὶ οὕτως λέγειν
πῶς ἐγροίκησεν καὶ αὐτός.

/ — Ἰωάννης Μηνιάτης νοτάριος ἔγραψα / καθὼς ἐμαρτυρήσασιν οἱ ἄνωθεν ἐν / μ-
προσθέ μου.

798*

Κουντουβεργία

φ. 426^r

/ [] 28/ ἦρθαν οἱ ἀποκάτωθεν μισὲρ Κωνσταντῆς καὶ Δρακάκης καὶ
ἐνουλάραν καὶ ἐντεσπενιάρασιν τὸ κάτωθεν / [] κάμασιν ἄλλον ταιριασμὸν ἀνά-
μεσόν τος καθὼς διαλαβάνει τὸ γράμμα / [] μενο εἰς τὸ ἄνωθεν ἔτος καὶ μῆνα.

/ [+Εἰς] δόξαν τοῦ αἰωνίου Θεοῦ ἡμῶν ἀμήν. 1688/ ἐν μηνὶ Νοεβρίου 27/
εἰς τὸ σπίτιν κάμοῦ τοῦ ὑπο / γράφοντος νοτάριου ἐδῶν παρὸν τὰ κάτωθεν δύο μέρην

* Ὁλόκληρη ἡ πράξις εἶναι διαγραμμένη.

τὸ ἐν μέρος ὁ μισὲρ Κωνσταντῆς Μπά / φος τὸ δὲ ἕτερον μέρος ὁ μαστρὸ Δρακάκης
 Τζαρουχᾶς οἱ ὅποιοι πέφτου εἰσὲ κουντουβερνία / παντοτινὴ ἡγου ὁ ἄνωθεν μαστρὸ
 Δρακάκης λέγειν τὸ πῶς νὰ ἔχην καὶ νὰ τοῦ εὐρίσκεται / ἀπὲ γονικόν του ἓνα κομ-
 μάτιν πρεβόλι εἰς τὴν τοποθεσία τῶν Ἐνγγαριῶ λεγόμενον μέ / σαν εἰς τὴν Λαν-
 γκάδα σύνμπλιο τοῦ ἀφέντη Τζωρτζετάκη Μπαρόντζη καὶ Κουμούνας / Στράτας καὶ
 καντάγναντα τοῦ μύλου τοῦ ἄνωθεν μισὲρ Κωνσταντῆ τὸ ὅποιο πρᾶμα καθὼς / εὐρί-
 σκεται δεντρολογημένο μὲ συνκιᾶς καὶ ἐλιᾶς καὶ ἀχλαδιᾶς τὸ ὅποιο πρᾶμα ὁ αὐτὸς
 / Δρακάκης ἀπὸ τὴν σήμερον τὸ δίδειν καὶ παραδίδει τον καὶ παντικιάζει τον τοῦ
 ἄνωθεν μισὲρ / Κωνσταντῆν ο διὰ μισάρικον παντοτινὸν παίδγων παιδῶν τος καὶ
 διὰ τιμὴ καὶ πληρωμὴν τοῦ / αὐτοῦ παντικίου ὁμολογᾷ ὁ ρηθεὶς Δρακάκης πῶς
 ἔλαβεν καὶ ἐπερίλαβεν ἀπὸ τὸν ρη / θέντα μισὲρ Κωνσταντῆ ρεάλια δεκάξε ἦτοι
 νούμερο 16 / καθὼς ἐνσυνφωνήσασιν ἀνα / μετάξυν τος. Ὅθεν ὁ αὐτὸς μισὲρ Κων-
 σταντῆς ὑπόσχεται ὅτιν τὸ αὐτὸν πρᾶμα νὰ γίνεται / καλὰ καὶ ἐνμπιστεμένα σὲ
 ὅλους του τοὺς καμάτους καὶ νὰ βάνη καὶ ποτιστικὸν κατὰ τὴν τάξιν δι / ὅτις ἔχειν
 καὶ τὸ νερόν του κάθεν τετράδην καὶ σάββατον καὶ εἰσὲ ὅ,τιν νιτράδαν ἤθελε πέ / ψειν
 ἀφέντης ὁ Θεὸς νὰ κάμη μέσαν τὸ αὐτὸν πρᾶμα τόσον ἀπὸ γῆς ὥσαν καὶ ἀπὸ δέν-
 τρα / νὰ μοιράζονται εἰς τὴν μέσην τος ἴσια πρὸς ἴσια χωρὶς κανέναν ἱγγανος
 καὶ τὴν μπάρ / την τῷ νοικοκυρέων νὰ εἶναι κρατημένος ὁ κοπιαστής νὰ τοῦ τὴν
 μπηγαίνη εἰς τὸ σπίτιν του μὲ / ἐδικές του ὁξοδες ὁ κοπιαστής λέγοντας καὶ τοῦτον
 ὅτιν ὅποιον κοπιαστήν ἤθελε βᾶ / λει ὁ μισὲρ Κωνσταντῆς νὰ τὸ δουλεύην τὸ εἶρη-
 μένον ἄνωθεν πρᾶμα νὰ γνωρίζην πάντα τὸν / ἄνωθεν Δρακάκη καὶ τὰ παιδίαν του
 διὰ νοικοκύρηδες τοῦ αὐτοῦ πραμάτου ὥσαν καὶ τὸ μισὲρ Κων / σταντῆ πλή εἰς
 κανέναν γκαιρὸν ὅπου νὰ μὴν ἐθέλασιν ταιριάζουν ἢ αὐτοὶν ἢ οἱ διὰ / δοχοί τος
 νὰμποροῦν νὰ τὸ μοιράζουν τὸ αὐτὸν πρᾶμα νὰ παίρνου οἱ νοικοκυροὶν τὰ τρία
 τε / τάρτια καὶ ὁ μισὲρ Κωνσταντῆς τὸ ἓνα τετάρτιν, εἰ δὲ πάλι καὶ γίνεται τὸ
 πρᾶμα καλὰ καὶ ἐνμπι / στεμένα ὡς ἄνωθεν νὰ τῶχουσιν αὐτοὶν καὶ τὰ παιδίαν τος
 αἰωνίως καὶ τὰ ἐξῆς. Ἀκόμη λέσιν πῶς / ἔχειν τὸ πρᾶμα νὰ βάλουν καὶ κομμάτιν
 παράβγαλμα μέσαν καὶ ὅ,τιν ὁξοδὸν γενῇ διὰ νὰ τὸ / βάλου νὰ εἶναι ἀνάμεσόν τος
 καὶ νᾶναι κρατημένος ὁ μισὲρ Κωνσταντῆς νὰ τὸ κοπρίσῃν τὸ αὐτὸν / πρᾶμα. Εἰς
 ὅλον τὸ παρὸν γεγραμμένον οἱ μερίδες ἔμειναν κοντέντοι καὶ ἀνεπαμένοι πα / ρα-
 καλώνοντας καὶ ἀξιόπιστους μάρτυρες οἱ ὅποιοι γράφουν ὑπὸ χειρός τος γράφοντας
 καὶ οἱ μερίδες.

/ — ἱερομόναχος Πέτρος ὁ Κόκκος μάρτυρας τῶν ἄνωθεν.

/ — Μανώλης Διακονόπουλος μάρτυρας —

/ — Χριστόδουλος Ἀμάγης μάρτυρας ὡς ἄνωθε —

/ — Κωνσταντῆς Μπάφος στέργω καὶ βεβαιώνω τὰ ἄνωθε —

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

/ — Δρακάκης Τζαρουχᾶς στέργω καὶ βεβαιώνω ὡς ἄνωθεν καὶ διὰ τὸ μὴ γινώσκειν γράμματα / ἐγγράφη ὑπὸ χειρός μου τοῦ ἄνωθεν μάρτυρος Γεδεοῦ με τοῦ αὐτοῦ θέλημα.

/ — Ἰωάννης Μηνιάτης νοτάριος ἔγραψα.

799

Παντίκι

φ. 426^v

/ Φ 462

/ + Εἰς δόξαν τοῦ αἰωνίου Θεοῦ ἡμῶν ἀμήν. 1688/ ἐν μηνὶ Νοεβρίου 30/ εἰς τὸ σπίτιν κάμου τοῦ [ὑπο] / γράφοντος νοτάριου ἐδῶν παρὼν τὰ κάτωθεν δύο μέρη τὸ ἐν μέρος ὁ κύρ Νικολὸς Του[] / λα τὸ δὲ ἕτερον μέρος ἡ κερά Ἀντριάνα χήρα γυνὴ τοῦ ποτὲ Τζώρτζη Μπαρμπέρη[] / καὶ θυγάτηρ ποτὲ Σταυριανοῦ Χοντζιᾶ ἡ ὁποία ἄνωθεν κερά Ἀντριάνα λέγειν τὸ / πὼς νὰ ἔχην καὶ νὰ τῆς εὐρίσκειται ἀπὲ ἀγορά ἐδικήν της καὶ τοῦ ἀνδρὸς της τοῦ ἄνωθεν / τοῦ ποτὲ Τζώρτζην ἓνα κομμάτιν ἀμπέλι ἡγουν ξεμπελισμένον τὸ ὁποῖο ἀπὸ τὸν ξανμπε / λισμόν ὁποῦ ἔχειν τὸ σπέρνου γέννημα εὐρισκόμενον εἰς τὸ μέρος τῶν Ἀγίων Μπάντων εἰς / τὰ Καλαμούρια σύνμπλιο τοῦ Γλουμάκη Λαρδῆν καὶ μισερ Δράκου Σιγάλα καὶ τῆς καυκάρας τοῦ / μισερ Μαρκάκη Ἀναπλιώτην τὸ ὁποῖον ἄνωθεν παλαιάνμπελον καθὼς εὐρίσκειται ἔ / ρημον καὶ χωράφιν ἀπὸ τὴν σήμερον ἡ αὐτὴν ἄνωθεν κερά Ἀντριάνα τὸ δίδειν καὶ παραδί / δει τον καὶ παντικιάζει τον τοῦ ἄνωθεν κύρ Νικολοῦ ο διὰ μισάρικον παντοτινὸν παίδιω / παιδιῶν τις με τις μόδους καὶ κοντετζιόνες τις κάτωθεν ἡγουν ὁ ἄνωθεν κύρ Νικολὸς / ἀπομείνει ὅτιν τὸ αὐτὸν ἄνωθεν πρᾶμα νὰ τὸ πιάσῃ νὰ τὸ φυτέψῃ ὅλον ἀνμπέλι καὶ / νὰ τὸ καταβολεύῃν τόσον ἐκεῖνον ποῦ θέν νὰ φτέψῃ ὥσαν καὶ τις παλιές ρίζες ποῦ ἔχει. / Ἀκόμη μέσαν νὰ τὸν μπιτάρην ὅλον καὶ νὰ τὸ ἀναστήσῃ καὶ νὰ τὸ κἀνῃ καλὰ καὶ ἐμπιστε / μένα στὴν ὥραν του εἰς κάθεν του κάματον καὶ κἀνοντάς τον καλὰ καὶ ἐνμπιστεμένα / ὡς προμετάρειν νὰ τῶχουν αὐτοῖν καὶ οἱ κληρονόμοιν τος παίδιων παιδιῶν τος αἰωνίως καὶ τὰ ἐξῆς / καὶ νὰ μετεχένου πάντα τὸ ἓνα τετάρτιν τοῦ αὐτοῦ πραιμάτου διὰ τις ἐξοδες καὶ κόπους / ὁποῦ θέλει κάμου μέσαν εἰς τὸ αὐτὸν πρᾶμα καὶ εἰς τὴν νιτράδαν ὁποῦ ἡθελεν ξαπε / στείλει ἀφέντης ὁ Θεὸς νὰ κἀνῃ τὸ αὐτὸν πρᾶμα νὰ μοιράζεται εἰς τὴν μέσῃν τος ἴσια πρὸς / ἴσια χωρὶς κανέναν ἱγγανος καὶ τὴν μπάρτην ποῦ ἡθελεν ἀγγίξειν τῷ νοικοκυρῶν νὰ / εἶναι κρατημένοι οἱ κοπιαστάδες με ὕξοδες ἐδικές